

"נקודה טובה" – מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

(גיליון 46 - שנת תשפ"א גיליון "כי-תבא" – כ' אלול תשפ"א, 28 לאוגוסט 2021)

לע"נ אמו"ר ר' יוסף-חיים ב"ר יעקב רוט ז"ל

ב"ה

"נקודה טובה" לפרשת "כי-תבא" - "ספור עתיק יומין"

חנן בן ארי בשירו החדש והמבריק **חולם כמו יוסף** (מילים: חנן ונריה בן ארי, לחן: חנן בן ארי), אומר שכל אדם הוא בבחינת "עולם קטן" והוא עובר בחייו הפרטיים, מסלול אירועים הדומה למסלול ה"כללי" של האנושות.

כל אדם מגרש מגן עֵדן
כל אחד עובר מבול
לכל אחד יש איזה הבל
שהוא מקנא בו עד מות
בכל אחת מגדל של מרד ובלבול...

...כל אדם נברא בצלם
גחל בו ער סודות ורמזים
כל אחד הוא חמר טוב לסרט
תפקיד חדש בתוך ספור עתיק יומין

ברוח זו הוא הולך ומונה עוד תחנות שונות בחייו של האדם, כשהוא יוצא מבית אביו, מתמודד עם היצר הרע שלו – עם "סדום" הקטנה והפרטית שלו, שהוא כבר רוצה למחוק ועוד ועוד...

תחנות חיים שהן חלק מן הסיפור עתיק היומין, של העולם כולו.

פרשתנו פרשת "כי-תבא אל הארץ", עוסקת בכניסה לארץ המובטחת בישיבה בה ובעבודת האדמה. הפרשה פותחת במצוות התלויות בארץ (מצוות הביכורים) ומתארת את כל הברכה והשפע הצפויים לנו בחיינו כאן על פני האדמה, אם נתנהג כאן כראוי.

ברוח דבריו של חנן בן ארי בשיר בו פתחנו, אני מרשה לעצמי להוסיף לשיר, עוד בית.

כל אחד צריך "ארץ מובטחת" משלו, כדי לחלום עליה ולכסוף אליה. ארץ מובטחת – פיזית או רוחנית. נחלת שדה וכרם, בית, פרויקט, תפקיד, משרה, אידיאל, שליחות, תרבות ויצירה ומעל לכל יעדים והישגים רוחניים. "ארץ מובטחת" שתיתן לו את הכוח, ללכת עבודה 40 שנה ב"מדבר".

"ארץ מובטחת", חזון, משאלה או שאיפה. משהו שכדאי לחיות למענו. משהו שנותן טעם לחיים. משהו "פרטי", המחובר אל סיפורו העתיק של העם.

כאן המקום להעיר ולדייק, כי יעדים כמו צבירת כסף ורכוש, הם "רצון חיצוני" (בלשון החסידות) - רק כלים "בשביל" ... ולא באמת "רצון פנימי" - "יעד", "חזון" ומטרה אמיתיים ונכספים.

”נקודה טובה” – מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

וראיה לדבר: גם חברות ענק ציבוריות הנמדדות בבורסה במונחים של רווח והפסד, לא מסתפקות רק בשורת הרווח. הן הציבו לעצמן ”חזון” (רצון פנימי) המשמש להן כ”קטר” המעודד את המוטיבציה ואת היצירתיות של העובדים ורוותם אותם להגשמת החזון. וכך, גוגל שואפת לקדם את הדמוקרטיזציה של הידע, איבבי שואפת להנגיש את המסחר וחברת אפל שואפת להנגיש מחשב לכל אדם ועוד.

ומן החלום, אל המימוש.

פרשתנו מלמדת אותנו, כי את הארץ המובטחת לא קיבלנו כ”חבילה” קשורה בסרט. לחמנו וכבשנו, חרשנו וזרענו. **כי לא מספיק לחלום. צריך לעמול כדי לממש את החלום.**

כידוע, ארץ ישראל נקנית בקושי, במאמץ ובייסורים (ברכות ה, ע”א). כך היו הדברים בימי יהושע, כך בימי שיבת ציון על ידי עזרא ונחמיה וכך גם בימי חלוצי הציונות - מייבשי הביצות.

כי את חלום ”הארץ המובטחת” (הכללי והפרטי), משיגים רק בעזרת ”דם יזע ודמעות”... כדבריו של וינסטון צ'רציל לעמו, בימים הקשים של מלחמת העולם השנייה.

וכשסוף סוף מגיעים ל”ארץ המובטחת” ונדמה כי היעד הושג, שומה על האדם, לחפש לעצמו חזון או יעד חדש כדי לכסוף אליו ולחלום עליו.

דברינו חוברים לסיפורו של ויקטור פראנקל, פסיכיאטר יהודי ידוע ששרד את התופת באושוויץ. בעוד שהפסיכולוג הידוע זיגמונד פרויד טען שה”מנוע” העיקרי של האדם הוא ה”שאיפה להנאה”, טען כנגדו פראנקל, כי ה”מנוע” העיקרי שלנו הוא ה”שאיפה למשמעות”.

ואכן, בספרו, ”האדם מחפש משמעות”, הוא מספר כי מה שהחזיק אותו בחיים במחנה הריכוז, היה הרצון העז לשחזר ולפרסם את ספרו ”הרופא והנפש: מבוא ללוגותרפיה” (טיפול באמצעות משמעות).

פראנקל אף מספר כי הצליח להציל לא מעט אסירים מן הרצון להתאבד על יד כך שנטע בהם את התקווה והרצון להגשים את אחת משאיפותיהם החשובות. שאיפה שנתנה משמעות לחייהם וגרמה להם לרצות לחיות ולשרוד ולכתוב את הפרק האישי שלהם בתוך הסיפור עתיק היומין הכללי של האנושות ושל האומה.

...כָּל אָדָם נִבְרָא בְּצֶלֶם

גֶּחַל בּוֹעֵר סוּדוֹת וְרָמְזִים

כָּל אֶחָד הוּא חֹמֶר טוֹב לְסֶרֶט

תִּפְקִיד חֵדֵשׁ בְּתוֹךְ סִפּוּר עֲתִיק יוֹמִין

מרכת שבת life

מה כול

לכניסה או להסרה מרשימת התפוצה (במייל ו/או בווטסאפ), ניתן לפנות למייל: rothmoshe@gmail.com

ארכיון ”נקודה טובה”: http://www.pirsuma.com/nekuda_tova

נא לשמור על קדושת הגליון ולהכניסו לגניזה לאחר השימוש.

יש לך הערה או הארה? אשמח לקבל למייל הנ”ל. **אהבת? הפץ בין חבריך.**